

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Societatea cu Răspundere Limitată „Nisconstruct” împotriva Societății Comerciale
„Solevprun” SRL

(încasarea datoriei)

împotriva deciziei din 20 mai 2025 a Curții de Apel Nord,

Dosarul nr. 2rac-65/25
NR. PIGD 2-23179649-01-2rac-30062025

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Ungheni (jud. L. Potînga)
Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii)

8 octombrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Solevprun” SRL, reprezentată de avocatul Alexandru Prisac,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,
Ana Cucerescu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 decembrie 2023, SRL „Nisconstruct” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Solevprun” SRL privind încasarea datoriei, a penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că are ca obiect de activitate executarea lucrărilor de antrepriză în construcții. A susținut că, în luna mai 2023, SC „Solevprun” SRL, reprezentată de administratorul Oleg Sturzu, i-a solicitat executarea lucrărilor de reconstruire a unui obiectiv situat în satul Hîrcești, raionul Ungheni.

3. La 1 mai 2023, părțile au încheiat un contract de antrepriză, prin care reclamanta și-a asumat obligația de a executa lucrările de demolare și reconstrucție a acoperișului, turnarea betonului armat și executarea lucrărilor de zidărie, conform anexei nr. 1 la contract, valoarea totală a lucrărilor fiind stabilită la 400 800 lei.

4. Potrivit pct. 3.3 din contract, beneficiarul urma să achite integral prețul lucrărilor în termen de 5 zile lucrătoare de la semnarea actului de predare-primire.

5. Reclamanta a susținut că și-a executat integral obligațiile contractuale, lucrările fiind finalizate înainte de termen, recepționate de beneficiar la 19 iulie 2023 prin semnarea actului de predare-primire, iar la 20 iulie 2023 fiind emisă factura fiscală seria EAI000289860.

6. La 21 iulie 2023, pârâta a achitat suma de 200 000 lei, însă diferența de 200 800 lei a rămas neachitată, aceasta aflându-se în întârziere la executarea obligației de plată începând cu 26 iulie 2023.

7. Reclamanta a invocat că demersurile amiabile întreprinse pentru stingerea datoriei nu au avut rezultat, motiv pentru care a încheiat contract de asistență juridică cu avocatul Gheorghe Vlas. În baza acestuia, la 21 septembrie 2023, pârâtei i-a fost expediată o somație prin care i s-a solicitat achitarea integrală a datoriei până la 30 octombrie 2023, fiind avertizată asupra suportării cheltuielilor

aferente unui eventual litigiu. Întrucât pârâta nu a dat curs somației, reclamanta s-a adresat instanței de judecată.

8. Totodată, reclamanta a invocat că, potrivit pct. 4.7 din contract, pentru întârzierea executării obligației de plată, beneficiarul datorează o penalitate în cuantum de 0,1% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere, penalitatea calculată la data introducerii acțiunii constituind 27 911,20 lei.

9. SRL „Nisconstruct” a solicitat încasarea de la SC „Solevprun” SRL a sumei de 200 800 lei cu titlu de datorie contractuală, a penalității de întârziere în cuantum de 27 911,20 lei, în total 228 711,20 lei, precum și compensarea taxei de stat în mărime de 6 861,35 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin [hotărârea Judecătorei Ungheni din 17 octombrie 2024](#), acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea de la SRL „Solevprun”, în beneficiul SRL „Nisconstruct”, a sumei de 200 800 lei cu titlu de datorie contractuală, a penalității de întârziere în cuantum de 27 911,20 lei și a taxei de stat în mărime de 6 861,35 lei, în total 235 572,55 lei, în baza contractului nr. 1 din 1 mai 2023 privind prestarea serviciilor de reconstrucție a obiectivului „Uscătoria”, situat în satul Hîrcești, raionul Ungheni. În rest, pretenția privind compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 8 noiembrie 2024, avocatul Alexandru Prisac, în interesele SRL „Solevprun”, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Ungheni din 17 octombrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin [decizia Curții de Apel Nord din 20 mai 2025](#), apelul declarat de SRL „Solevprun” a fost respins și menținută hotărârea Judecătorei Ungheni din 17 octombrie 2024.

13. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, între SRL „Nisconstruct” și SRL „Solevprun”, a fost încheiat contractul nr. 1 din 1 mai 2023, având natura juridică a unui contract de antrepriză, prin care reclamanta și-a asumat obligația de a executa lucrări de reconstrucție la obiectivul „Uscătoria” din satul Hîrcești, raionul Ungheni, în valoare totală de 400 800 lei.

14. Instanța de apel a constatat că lucrările au fost finalizate înainte de termenul contractual și recepționate de beneficiar la 19 iulie 2023, fără rezerve, fapt confirmat prin actul de îndeplinire a lucrărilor și factura fiscală din 20 iulie 2023,

ambele semnate de reprezentanții părților. Potrivit contractului, beneficiarul urma să achite integral prețul lucrărilor în termen de 5 zile lucrătoare de la semnarea actului de predare-primire.

15. Totodată, instanța de apel a reținut că SRL „Solevprun” a achitat doar suma de 200 000 lei, rămânând neachitată suma de 200 800 lei, iar probe care să confirme stingerea datoriei nu au fost prezentate. Astfel, instanța de apel a apreciat că prima instanță a constatat corect neexecutarea obligației de plată și existența dreptului SRL „Nisconstruct” de a obține încasarea silită a datoriei.

16. Cu privire la susținerile apelantei potrivit cărora lucrările ar fi fost executate cu vicii, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neprobate, reținând că actul de recepție consemna expres lipsa pretențiilor beneficiarului față de lucrările executate. Totodată, raportul de expertiză extrajudiciară invocat de apelantă nu a fost reținut ca probă, întrucât fusese restituit de prima instanță în temeiul normelor procedurale aplicabile.

17. Instanța de apel a respins și argumentele referitoare la excepția de neexecutare și la cererea reconvențională, reținând că prima instanță se pronunțase asupra acestor aspecte, iar încheierile procesuale contestate nu puteau fi valorificate în modul pretins prin apel.

18. Referitor la penalitatea de întârziere, instanța de apel a reținut că părțile au prevăzut în contract o clauză penală în cuantum de 0,1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere. Întrucât obligația de plată trebuia executată până la 25 iulie 2023, iar suma de 200 800 lei a rămas neachitată, instanța de apel a considerat întemeiat calculul penalității pentru perioada 26 iulie 2023 – 11 decembrie 2023, în cuantum de 27 911,20 lei.

19. Cu privire la cheltuielile de judecată, instanța de apel a reținut că prima instanță a dispus corect compensarea taxei de stat în sumă de 6 861,35 lei, suportată de reclamantă la depunerea acțiunii, iar respingerea pretenției privind cheltuielile pentru asistență juridică a fost menținută, în lipsa unor probe concludente privind suportarea acestora.

20. Astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a stabilit corect circumstanțele cauzei, a apreciat corespunzător probele administrate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, motiv pentru care a respins apelul declarat de SRL „Solevprun” și a menținut hotărârea primei instanțe.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 22 iunie 2025, SC „Solevprun” SRL, reprezentată de avocatul Alexandru Prisac, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 20 mai 2025,

solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. Totodată, recurenta a solicitat casarea încheierilor primei instanțe referitoare la neexaminarea concomitentă a cererii reconvenționale privind excepția de neexecutare și la conexarea cauzei.

22. În motivarea recursului, recurenta a invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că hotărârea contestată este arbitrară și se întemeiază determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

23. Recurenta a susținut că lucrările executate de SRL „Nisconstruct” au prezentat vicii ascunse, care nu puteau fi constatate la momentul recepționării, fiind identificate ulterior, inclusiv infiltrații prin acoperiș, deficiențe ale sistemului de scurgere și neuniformități ale pardoselii industriale. Administratorul SRL „Nisconstruct” a fost informat despre aceste vicii și a acceptat inițial remedierea lor, iar ulterior a renunțat la încasarea sumei restante de 200 800 lei, cu condiția ca lucrările de remediere să fie efectuate de beneficiar din cont propriu. În susținerea acestei versiuni, recurenta a făcut trimitere la înregistrări video și la somația expediată reclamantei la 21 februarie 2024.

24. Recurenta a criticat faptul că instanțele nu au reținut fotografiile și raportul de expertiză extrajudiciară, despre care a susținut că demonstau executarea necorespunzătoare a lucrărilor și necesitatea unor cheltuieli de remediere în cuantum de 210 485,05 lei.

25. Totodată, recurenta a susținut că instanțele au aplicat eronat normele privind executarea obligațiilor și remedierea neconformităților, invocând art. 878, art. 901, art. 909 și art. 910 din Codul civil. Or, în condițiile existenței unor vicii ale lucrărilor, aceasta era îndreptățită să suspende plata sumei restante până la remedierea neconformităților.

26. Recurenta a mai criticat neaplicarea excepției de neexecutare și refuzul examinării concomitente a cererii reconvenționale, susținând că aceasta era strâns legată de acțiunea principală și trebuia examinată împreună cu pretenția privind încasarea datoriei.

27. Obligația de plată a sumei de 200 800 lei nu era exigibilă în condițiile pretenției executării necorespunzătoare a lucrărilor și că instanțele inferioare au ignorat probele și argumentele relevante privind existența viciilor și dreptul său de a suspenda executarea obligației corelative.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

29. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

30. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

31. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

32. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată reține că Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 mai 2025, iar decizia integrală a fost expediată recurentei, prin intermediul oficiului poștal, la 28 august 2025 (f.d. 200). Prin urmare, recursul declarat la 22 iunie 2025 a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

34. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții

Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

35. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de substanțială.

36. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

37. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

39. Completul de judecată notează că motivele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de apel, acestea reprezentând, în esență, o reiterare a susținerilor examinate anterior și o interpretare diferită a probelor administrate. Or, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele relevante, a apreciat probele în ansamblul lor și a motivat suficient concluzia privind existența obligației contractuale de plată în sarcina recurente, precum și lipsa probelor pertinente și concludente care să confirme executarea necorespunzătoare a lucrărilor sau să justifice suspendarea executării obligației de plată.

40. În lipsa unor erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

41. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a

normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

42. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

43. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de SC „Solevprun” SRL, reprezentată de avocatul Alexandru Prisac.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat